

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு அவருடைய தயவு

GOD'S SYMPATHY FOR HIS PEOPLE

“நித்திய வாசியும், பரிசுத்தர் என்கிற நாமமுள்ளவருமாகிய மகத்துவமும் உன்னதமுமானவர் சொல்லுகிறார்: உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம்பண்ணுகிற நான், பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்திலும் வாசம் பண்ணுகிறேன்.” - ஏசாயா 57:15

யேகோவா நித்தியமாக வாழ்கிறவராக உன்னதமானவராக, உயர்ந்தவராக இருக்கிறார். மலைகள் நிலைபெறுவதற்கு முன்னும் குன்றுகள் உண்டாகும் முன்னும் முதற்பேறானவர் சிருஷ்டிக்கப்படுமுன்னும் அவர் தேவனாயிருக்கிறார். எரிகிற முட்செட்டியில் அவர் மோசேயிடம் கூறியதாவது: “இருக்கிறவராகவே இருக்கிறேன்.” (யாத்திராகமம் 3:14) எனினும் அவர் மிகவும் தயவுள்ளவர் என்று வேத வாக்கியங்கள் காண்பிக்கின்றன. அவர் அன்பின் மற்றும் இரக்கத்தின் தேவனாக இருக்கிறார்.

தேவன் மனுக்குலத்தோடு போராடியிருந்தால், சண்டையின் முடிவில் மனுக்குலம் முற்றிலும் இல்லாமல் அழிந்து போயிருக்கும் என்று நாம் எடுத்துக்கொண்ட வேத பகுதி நமக்கு அறிவிக்கிறது. ஆனால் அவர் மண்ணென்று நினைவு கூறுகிறார்; நம்மேல் மனுதுருக்கம் கொண்டிருக்கிறார். இந்த காரியத்தில் அவர் மற்ற புற மதக்கடவுள்களிடமிருந்து வேறுபடுகிறார். அவர்கள் அகந்தையுள்ளவர்களாக இருந்து தங்கள் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களை பழிவாங்குகிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

நமது தேவன் மகா உயர்ந்தவராகவும், உன்னதமானவராகவும் இருந்தாலும், பாவத்திற்கு வருந்துகின்ற, உள்ளம் உடைந்தவர்களிடம் தாழ்மையான ஆவி உடையவர்களிடம், தாங்கள் அபூரணர் என்று உணருகிறவர்களிடத்தில், தேவனுக்கு இசைவாகவும் பரிசுத்தமாகவும், வாழ விரும்புகிறவர்களுக்கு தயை உள்ளவராக இருக்கிறார். தாழ்மையான ஆவிக்கு புத்துயிர் கொடுக்க, அவர்களை பலப்படுத்த, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் அருகிலிருக்கிறார். பூமிக்குரிய அதிகாரம் கொண்டவர்கள் தமக்கு கீழாக உள்ளவர்களை மண்ணோடே நசுக்கி போட்டிருக்கிறது போல, அவர் நசுக்காதபடி, அவர்களுக்கு நல்வழியில் உதவி செய்து, உடைந்த உள்ளமுள்ளவர்களுக்கு புத்துயிர் கொடுப்பார். நமது தேவன் இரக்கம்இ மனதுருக்கம் மற்றும் அன்பு உடைய தேவனாக இருக்கிறார் என்று இவைகள் காண்பிக்கிறது. அவரால் வழிநடத்தப்பட அவர்கள் விரும்பினால், அவர்களது உள்ளங்களை உயிர்ப்பிக்கவும், அவரோடு அவர்களை இணக்கத்திற்கு கொண்டு வருவதிலும் அவர் சந்தோஷம் அடைகிறார்.

சுய நம்பிக்கையின்மை ஒரு சாதகமான நிலைமை

உடைந்த உள்ளத்திற்கும் நொறுங்கின உள்ளத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. உடைந்த உள்ளம் என்பது துன்பத்திலும் வேதனையிலும் கவி ந்திருத்தல்; நொறுங்கின உள்ளம் என்பது நீதிக்கு விரோதமாக நடப்பித்த கிரியைகளுக்காக தொடர்ந்து ஆழ்ந்து வருந்துதல் ஆகும். உடைந்த சித்தம் என்பது அதே மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில்

அவர்கள் சித்தங்கள் உடைந்து போயின ; ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய சத்தத்துக்கு கீழ்ப்படியாதவர்கள்.

R5218 : page 115

வருந்துகிறவர்களாக இருப்பவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். பாவத்தைக் குறித்த மனப்பாங்கின் ஒரு மாற்றத்தை அது குறிக்கிறது. ஒருவர் தெய்வீக உதவியை நாடுகிறவராகவும், தேவனுக்கு கீழ்ப்படிகிறவராகவும், தேவ சித்தத்தை செய்ய தயாராகவும் இருந்தால், இந்த தாழ்மையான நம்பிக்கையில்லாத நிலைமை சாதகமான ஒன்றாக இருக்கும். இப்படிப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள். ஏனெனில் கர்த்தர் உடைந்த உள்ளம் உடைய ஒவ்வொருவருக்கும் அருகே இருக்கிறார். முழு அர்ப்பணத்திற்கான வழி அவருக்கு மிக அருகாமையிலிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட நொறுங்கின இருதயத்தை உடையவர்கள் கர்த்தருக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்களாக இருந்ததால், தீர்க்கதரிசி தாவீது கூறுவது போல், தேவன் அவர்களை அவர்களது துன்பங்களிலிருந்து பாதுகாத்து, விசாலமான இடத்திலே கொண்டு வருவார். (சங்கீதம் 18:19) இது அவர்களை அவர்களது பண கஷ்டங்களிலிருந்து விடுவிப்பார் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் பணத்தை விட உயர்ந்ததாகிய சமாதானத்தையும் இளைப்பாறுதலையும் தருவார். குடும்ப பிரச்சனை இருந்தால், நல்ல ஆறுதலையும் புத்துணர்ச்சியையும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு உயர்ந்த நண்பனைக் காண்பார்கள்.

எங்கேயும் சோர்வடைந்து ஆறுதல் அடையாதவர்களே வாருங்கள்!
கிருபாசனத்தண்டைக்கு வாருங்கள், ஆர்வத்துடன் மண்டியிடுங்கள். காயம்பட்ட உங்கள் இருதயங்களை இங்கே சொல்லுங்கள்; உங்கள் மன வேதனைகளை இங்கே கொண்டு வாருங்கள்;
பரலோகம் குணப்படுத்த முடியாத துன்பம் பூமியிலே இல்லை.

தனிமையின் சந்தோஷம், வழி தவறியதில் வெளிச்சம், மன வருத்தத்தில் நம்பிக்கை, மங்காதது, பரிசுத்தமானது!

தேற்றரவாளன் இங்கே பேசுகிறார், மென்மையாக கூறுவதாவது: பரலோகம் குணப்படுத்த முடியாத துன்பம் பூமியிலே இல்லை.

கரிந்தருடைய மீயின் முறைமை

“நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு ஊறுதியளிக்கின்றன. எனினும் தேவன் அங்கீகரிக்கக்கூடிய இணையான நீதி இருக்கிறது. தங்களால் முடிந்தவரை தேவனுக்கு இசைந்திருக்க நாடுகிறவர்களும்இ நீதியான வழியில் நடக்கிறவர்களும் அதே சமயத்தில் நமது இரட்சகரின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்களும் நீதிமான்களாக பேசப்படுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி கூறப்படுகிறதாவது: “நீதியின் மேல் பசிதாகம் உடையவர்கள் பாக்கியவான்கள்.” (மத்தேயு 5:6)

எனினும் இந்த வகுப்பார் துன்பமடைவார்கள். தேவ பக்தியாய் நடப்பவர்கள் துன்பப்படுவார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. (அப்போஸ்தலர் 14:22; 2 தீமோத்தேயு 3:12; ரோமர் 5: 3-5) இது ஏன் உண்மையாக இருக்கிறது என்றால்இ உலகமானது எதிர்திசையில் மாம்சத்தின் திருப்தி மற்றும் சுயநலத்தின் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் வாசிக்கிறதாவது: “ஒருவன் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை.” (1 யோவான் 2: 15) ஆண்டவருடைய அடிச்சுவடுகளை சிலர் பின்பற்றுகிற இந்த சுவிசேஷ யுக காலத்தில், இது விசேஷித்தவிதமாக உண்மையாக இருக்கிறது. நீதியான வழியில் சிலர் வாழ

நாடின காலமாகிய யூத யுகத்திலும் இது உண்மையாக இருந்தது. கர்த்தர் அவர்களது துன்பங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவித்தார். அதாவது சோதனையிலிருந்து அவர்களை மறைக்காதபடிக்கும், அவர்களது துன்பங்கள் அவர்களை மேற்கொள்ளாதபடிக்கும் பாதுகாத்தார்.

பழங்கால பாத்திரவான்கள் தங்கள் சார்பாக தெய்வீக சலுகை அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டதை அவர்கள் முழுவதுமாக உணர்ந்தனர்; காலப்போக்கில் மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களும் சலுகைகளும் தொடர்ந்து கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து தங்களது உடைமைகள் **R5218 : page 116**

கெட்டுப்போவதை சந்தோஷத்துடன் எடுத்துக்கொண்டனர். தேவன் அவர்களது சோதனைகளும் துன்பங்களும் அவர்களை மேற்கொள்ளாதபடி அவைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவித்தார். இது நமது கர்த்தருக்கும் சபைக்கும் உண்மையாக இருக்கிறது. மற்றவர்களைப் போல நாமும் நமது சோதனைகள் மற்றும் துன்பங்களினால் மனத்தளவில் வருத்தப்படாதபடிக்கு கர்த்தர் நம்மை அவைகளிலிருந்து விடுவிக்கிறார். நமது அனுபவங்களில் நம்மை தொடர்ந்து ஆதரித்து, முடிவாக முதலாம் உயிர்தெழுதலில் நமக்கு ஒரு பங்கை கொடுத்து நம்மை விடுவிப்பார்.

இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுடைய குமாரர்களாக தத்தெடுக்கப்பட்டவர்களை சோதனைகளும் துன்பங்களும் சுற்றிக்கொள்ளும். அவர்கள் விழுந்தால், அவர்கள் இருதயம் நல்ல முத்திரையாக இருந்தால், அவர்கள் இடறியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை, அவர்கள் பாவத்திற்குள் திரும்பச் செல்லும் உணர்வை தராது. மாறாக, மற்றவர்கள் இடறின போது, “ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே” என்று கூறிய பரிசுத்த பேதுருவைப்போல உணருவார்கள். (யோவான் 6:68) தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்கள் அவரைத் தவிர வேறு யாரிடமும் போக விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் இடறினால், மன்னிப்பிற்கான அவரது ஏற்பாடுகளை பயன்படுத்திக்கொண்டு தாங்களே மீள்வார்கள். இந்த இடறுதல்களினால் தங்களது பலவீனங்களை அறிந்துக்கொண்டு, கர்த்தரிலும் அவரது சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். (எபேசியர் 6:10)

நீதியான மனுஷன் பாவத்தில் விழுமாட்டான். அதிகமாக அவனுக்கு நடக்கக்கூடிய காரியம் இடறுதல் தான். இடறுதலுக்கு அநேக காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவன் இருதயம் சரியாக இருந்தால், அவன் எழும்புவான். ஏனெனில் கர்த்தர் அவன் தவறு பண்ணியிருக்கிறான் என்பதைக் காண்பித்து, அதிலிருந்து அவன் விடுபடும் ஒரு வழியையும் காண்பிப்பார். அவன் நீதியை சிநேகிக்கிறவனாயிருந்தால், அநேகந்தரம் அவன் விழுந்தாலும், கர்த்தர் அங்கீகரித்த, நீதியான சரியான வழியை நோக்கி செல்ல விரும்புவான். (சங்கீதம் 37:23,24; நீதிமொழிகள் 24:16)

தேவனுடைய ஆதரவுக்கான ரூபகாரம்

நமது மனுக்குலத்தைப் பொருத்தவரை விழுகையினால் நாம் பாழாகியிருக்கிறோம். அது நம்மை மிகவும் தாழ்மையாக இருக்கும்படியும் நமது சிறுமையை மற்றும் விழுந்துபோன நிலைமையை உணரும்படியும் செய்கிறது. அது நம்மை பாவத்திற்கு மிகவும் விரோதமாக மிகவும் மனம் வருந்தும்படி ஆக்குகிறது; பாவமானது முழு இணத்தையும் பிடித்து அழிக்கக்கூடிய நோயாக இருக்கிறது என்பதையும், நீதியும் பரிசுத்தமும் உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரிடமும் தேவன் இணக்கம் கொள்ளமாட்டார் என்பதையும் உணரும்படி செய்கிறது.

ஆகையால் தேவனோடு இணக்கமாக இருக்கிறவர்கள் அனைவரும் தங்களது குறைபாடுகளுக்காக வருந்துகிறவர்களாகவும் தேவனுடைய உயர்ந்த மற்றும் பரிசுத்தமான தரநிலையை உணர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இதற்காக அவர்கள் தேவனுடைய இரக்கத்தையும் அவருடைய உதவியையும் பெறுவார்கள் என்பதை அறிவிக்கிறார். அவர்கள் இருக்கிற மனப்பாங்கை அவர் மெச்சுகிறார். ஆகையால் நமது தலைப்பு வசனம் கூறுவது போல பணிந்தவர்கள் மற்றும் நொறுங்குண்டு பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்க

தயாராயிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தமது இரட்சிப்பை காண்பிப்பார், மற்றவர்களுக்கல்ல.

தாழ்மையான உள்ளம் உடையவர்கள் மட்டுமே தங்களது சொந்த நிலைமையை உணர்கிறார்கள். தேவன் மட்டுமே அவர்களது ஆவியை உயிர்ப்பிப்பார். அவர்களை உயர்த்தவும், அவர்களை மறுபடியும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக்கவும் விரும்புகிறார். இவையெல்லாம் ஆசீர்வாதங்களை குறிக்கிறது. இந்த மனோபாவத்தை தற்காலத்தில் பணிந்த, நொறுங்குண்டவர்களிடம் தேவன் காண்பிக்கிறார். பணிந்த, நொறுங்குண்டவர்களிடம் இந்த ஆவியை எப்பொழுதும் உடையவராக இருக்கிறார். கிறிஸ்துவின் ஆளுகை முழுவதிலும் இந்த பணிந்த வகுப்பார் தேவனுடைய ஆதாரவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். பணிந்த நொறுங்குண்டவர்கள் மாத்திரமே நமது கர்த்தரின் உடன் சுதந்தரராக ஆகும் சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறார்கள்.

பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார். அவர்களது புரிந்து கொள்ளும் கண்களை திறக்கிறார். அவர்கள் அவரது பிள்ளைகளாகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அவரது போதனையினால் வழிநடத்தப்படவும் அவரது ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்ளவும் கூடிய மனோபாவத்திலும் இருக்கிறார்கள். இந்த வசனம் தற்காலத்திற்கு மாத்திரமல்ல, அடுத்த யுகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. “வாசல்கள் வழியாய் பிரவேசியுங்கள்; பிரவேசியுங்கள்; ஜனத்துக்கு வழியை செவ்வைப்படுத்துங்கள்; பாதையை உயர்த்துங்கள், உயர்த்துங்கள், அதிலுள்ள கற்களைப் பொறுக்கிப் போடுங்கள்; ஜனங்களுக்காக கொடியை ஏற்றுங்கள்.” (ஏசாயா 62:10) இந்த வார்த்தைகள் வரக்கூடிய யுகத்திற்கு தயார்படுத்துவதை குறிப்பிடும் நோக்கத்துடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெருமையுள்ளவர்களுக்கும், ஆணவம் உள்ளவர்களுக்கும், சுய உணர்வு உள்ளவர்களுக்கும் அங்கே இடமில்லை, பணிந்த உள்ளம் உடையவர்களுக்கு மட்டுமே அங்கே இடமிருக்கும்.

தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள் பண்டக சாலையில் இருக்கிறது என்றால், தற்காலத்தில் தாழ்மையுள்ளவர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்களே இருந்தால், மனுக்குலத்தில் உள்ள மற்றவர்களின் நிலை என்ன? தேவன் தற்காலத்தில் தாழ்மைப்படுத்தும் சக்தி ஜனங்களுடன் கிரியை செய்ய தேவன் அனுமதிக்கிறார். இது அவர்களுக்கு பணிவை போதித்து, நொறுங்குண்ட இருதயத்துக்கு அவர்களை வழி நடத்த வேண்டும். ஆனால் அடுத்த யுகத்தில் இது அதிகமாக செயல்படுத்தப்படும். “உம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமியில் நடக்கும் பொழுது பூச்சக்கரத்துக் குடிகள் நீதியை கற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.” (ஏசாயா 26:9) சகல ஆசீர்வாதங்களும் பணிந்த, நொறுங்குண்டவர்கள் மேலேயே இருக்கும். ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சகல ஜனங்களும் அறியும்படியானகவனம் ஏற்படுவதற்கு முன்னரே இதுமிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும்.

இப்பொழுது பணிந்தவர்களும், நொறுங்குண்டவர்களும் தெருவிலே மிதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அகங்காரிகள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். “இப்பொழுது அகங்காரிகளைப் பாக்கியவான்கள் என்கிறோம்; தீமை செய்தவர்கள் திடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தேவனை பரீட்சை பார்த்தாலும் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்.” (மல்கியா 3:15) ஆனால் புதுராஜ்யத்தில் தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான். (லூக்கா 14:11) எல்லாருக்கும் போதிக்கப்படுவதற்கு தேவன் ஒரு ஆயிர வருடத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். ஆறாயிர வருடங்கள் காரியங்கள் தவறாக நடந்திருக்கும் போது இ ஆயிர வருடம் குறைவானதாகக் காணப்படலாம். ஆனால் ஆறாயிர வருடத்தில் பெரும்பாலான ஜனங்கள் குறைந்த காலமே வாழ்ந்தனர் என்பதையும் பலர் குழந்தையிலேயே இறந்து விட்டார்கள் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும்.

புதிய யுகத்தில் எல்லாம் மாற்றப்படும்; ஒவ்வொருவரும் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வார்கள். “அங்கே இனி அற்ப ஆயுசுள்ள பாலகனும், தன் நாட்கள் பூரணமாகாத கிழவனும் உண்டாயிரார்கள். நூறு வயது சென்று மரிக்கிறவனும் வாலிபன் எண்ணப்படுவான். நூறு

வயதுள்ளவானாகிய பாவியோ சபிக்கப்படுவான்.” (ஏசாயா 65:20) “நான் நியாயத்தை நூலும், நீதியை தூக்கு நூலுமாக வைப்பேன்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தை கல்மழை அடித்துவிடும்; மறைவிடத்தை ஜலப்பிரவாகம் அடித்துக் கொண்டு போகும்.” (ஏசாயா 28:17)

இனி ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி “கர்த்தரை அறிந்து கொள் என்று போதிப்பதில்லை. அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும் எல்லாரும் என்னை அறிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (எரேமியா 31:34) தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு வைத்திருக்கிற உயர்ந்த நிலைமை உணர்ந்து கொள்ளப்படும். இனி பணிவு மற்றும் நல்ல இருதய நிலைமையை உடையவர்கள் அனைவரும் தேவனுடன் இசைவுக்கு வருவார்கள். ஆனால் அவருடன் இசைவுக்கு வர மறுக்கிறவர்கள் பாவத்தின் சம்பளமாகிய இரண்டாம் மரணத்தை அடைவார்கள்.

“எனக்கு முன்னே இருக்கும் வழியை நான் அறியேன், அது சந்தோஷத்தையோ, துன்பத்தையோ கொண்டு வரலாம்; என்ன மேகங்கள் எதிர்காலத்தில் தொங்கும், என்ன பூக்கள் சாலையோரம் பூக்கும். ஆனால் எனக்கு பின்னே ஒருவர் பயணிக்கிறார்; துன்பத்திலே, சந்தோஷத்திலோ, கைவிடுவதில்லை இதுவே என் ஆறுதலும் தேறுதலும் ஆகும்.

‘நான் போகும் வழியை அவர் அறிவார்.’

